

Op weg naar Jeruzalem trok hij verder langs steden en dorpen, terwijl hij onderricht gaf.

Iemand vroeg hem:

'Heer, zijn er maar weinigen die worden gered?'

Hij antwoordde:

'Doe alle moeite om door de smalle deur naar binnen te gaan, want velen, zeg ik jullie, zullen proberen naar binnen te gaan maar er niet in slagen.

Als de heer des huizes eenmaal is opgestaan en de deur heeft gesloten, en jullie staan buiten op de deur te kloppen en roepen:

"Heer, doe open voor ons!",

dan zal hij antwoorden:

"Ik ken jullie niet, waar komen jullie vandaan?"

Jullie zullen zeggen:

"We hebben in uw bijzijn gegeten en gedronken

en u hebt in onze straten onderricht gegeven."

Maar hij zal tegen jullie zeggen:

"Ik ken jullie niet, waar komen jullie vandaan? Weg met jullie, rechtsverkrachters!"

Dan zullen jullie jammeren en knarsetanden wanneer je Abraham, Isaak en Jakob en al de profeten in het koninkrijk van God ziet, maar zelf buitengesloten wordt.

Uit het oosten en het westen en uit het noorden en het zuiden zullen ze komen, en ze zullen aan tafel genodigd worden in het koninkrijk van God.

En bedenk wel:

er zijn laatsten die de eersten zullen zijn, en er zijn eersten die de laatsten zullen zijn.'

Lucas 13, 22-30

Dit zijn vreemde, raadselachtige, moeilijke woorden uit het evangelie van Lucas. Maar ze geven ons een heel mooie boodschap.

Jezus spreekt over *het koninkrijk van God*. Zo noemt Hij het Verbond van God met de mensen, waarover sprake is in de Thora en bij de profeten. Hij verwijst naar *Abraham, Isaak en Jakob en al de profeten*, die dat Verbond beleefd hebben en erover gesproken hebben. Zij hebben mensen opgeroepen om mee te leven in dat Verbond.

Nergens in het evangelie is er een definitie van dat koninkrijk van God te lezen. Het gaat om een samen leven van mensen in liefde, barmhartigheid en gerechtigheid, een samen leven in dienst van elkaar en niet ten koste van elkaar.

In dat koninkrijk van God gaat het er heel anders aan toe dan in de 'koninkrijken' (letterlijk en figuurlijk) van mensen.

Je komt er niet in via een wijd open poort, al of niet met een stormloop om een plaats op de eerste rij te veroveren. De weg van het koninkrijk van God is eerder een bescheiden, smal weggetje dat uitgaat op een smalle deur. Onopvallend dus, niet voor het oog van camera's.

In het koninkrijk van God is er geen vriendjespolitiek. 'We kennen elkaar van vroeger' telt hier niet. Het gaat niet om het toewijzen van belangrijke 'postjes'. Wie zich daar op beroept is bezig met zichzelf, met eigen gerechtigheid, met het recht van de sterkste. Zulke mensen worden hier klaar en duidelijk *rechtsverkrachters* genoemd.

Het koninkrijk van God is bedoeld voor alle mensen. Van overal komen ze: *uit het oosten en het westen en uit het noorden en het zuiden*. En er speelt geen rangorde: *er zijn laatsten die de eersten zullen zijn, en er zijn eersten die de laatsten zullen zijn*. Alle mensen zonder onderscheid worden *aan tafel genodigd*. De vraag is wie op de uitnodiging ingaat.

Immers, het koninkrijk van God is daar waar mensen de onopvallende weg gaan van de kleine goedheid van mens tot mens. Wie die weg gaat, hoeft niet te zoeken naar dat koninkrijk. Hij of zij is er al. Waar mensen met en voor elkaar leven, elkaar dragen en steunen, daar gebeurt Gods koninkrijk. Daar is het leven 'goed'.

Zo eenvoudig kan het zijn. We hebben het in eigen handen.

Uw koninkrijk kome,
zo bidden wij, God.

In de zorg
van de ene mens voor de ander,
in de hand
die zomaar gereikt wordt,
in het oog
dat een medemens echt ziet,
in het oor
dat geduldig luistert,
in de mond
die goedheid uitspreekt,
in de mens
die er is voor een medemens,
...
daar laat Gij uw koninkrijk gebeuren,
God.

Dank
dat we dat mogen mee-maken.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

Van mens tot mens